Скажи, кінокамеро,
Око твоє правдиве,
Скажи, кінокамеро,
Душу словами розрадь –
Чи справді ти віриш в кохання,
Неначе у диво,
Коли зафіксовуєш пристрасті –
Дубль сорок п'ять?
"Не так" – і по-новому
Прагнуть актори страждати,
"Не так" – а в стражданнях
Немає ж і крихти чуття...
Скажи, кінокамеро,
Як же насправді кохати,
Щоб все еталонне –
І пристрасть і серцебиття?
Та камера мовчки
Кругленьке націлює вічко,
Бо зна свою справу,
Бо сцена готується знов...
І крутиться, крутиться, крутиться стрічка,
Дублює,
дублює,
дублює
любов...